

הקדמת המחבר*

הנה אנו עומדים בסוף שנת השמיטה ומגיעים לשנת **התשס"ט**, [הנחשבת כשנת התשס"ח עפ"י חשבון השנים להג'ר"א (דאין מונים לשנה א' החמישה ימים דמכ"ה אלול עד א' תשרי שבו נברא אדם הראשון – עיין ביאור הגר"א חו"מ ס"ז ס"ק ח' ועיין בלוח דבר בעיתו התש"ן דף נ"ו), ונחשבת כשנת היובל עפ"י דברי הראב"ד הראשון בספרו אמרי בינה (דף ט') וז"ל, בשנת שבע מאה ושתין ותמני באלף שתיתאה יובלה רבתא, יתבון עמא קדישא באחסנתיהון, ע"כ. דהיינו שלפי חשבון זה שנה זו הבעל"ט היא שנת הס"ח היא שנת יובל הגדול המסוגל לגאולה], וכבר הארכנו בשנים קודמות דאין לנו לדרוש קיצין ח"ו (עיין בהק' לספר ים החכמה תשס"ז), אבל אעפ"כ חייבים ללמוד ולחקור מהי עבודת ה' השייכת ביותר לכל שנה ושנה כדי לעורר את ענין הגאולה ולהתפלל על כך.

איתא בגמ' מגילה (יז ע"ב): בשישית קולות בשביעית מלחמות כמוצאי שביעית בן דוד בא, ולפיכך צריכים להתפלל שיעזור השי"ת שלא יהיו כל מלחמות בגשמייות, דבאמת עיקר המלחמות הן מלחמות הרוחניות שצריכין ללחום עם הקלי' (וכמו שזכר במגילת סתרים לרבינו ז"ל שכולם יתבטלו למשיח בלי רעש ומלחמה רק מחמת החן והשתוקקות אליו, וכמובא בשם החידושי הרי"מ) והנה נודע כי ישנן ג' קלי' יסודיות אשר צריכין ללחום עימהן כמבואר בספר "קרנים" מאמר י"ד, וקלי' הא' נקראת 'גוג ומגוג' והב' נקראת 'ארמילוס הרשע', והם שני אחים תאומים הנולדים מאם אחת ששמה 'גאשא' – נוטריקון א'מו ש"ל ג'וג א'רמילוס, והיא קלי' הג' (ע"ש בפרוש דן ידן להרב שמשון מאוסטרופוליא זצוק"ל). ואיתא שם כי לעתיד יתלבש עצמו הרשע ארמילוס בסוד רוצח הקדמון שהוא קין בסוד נפ"ל גימ' קי"ץ ויהיה לעתיד זה הארמילוס ג"כ נפל וכדמפרש בתרגום יונתן בן עוזיאל פר' וזאת הברכה על הפס' ויראהו ה' את כל וגו' (דברים לד, ג) וז"ל: ופורענות ארמילוס (צ"ל ארמילוס – דן ידן) רשיעא וסדרי קרבא דגוג, וכן מפרש בישעיה (יא, ד) וברוח שפתיו ימית רשע – דפומיה תקטול ארמילוס רשיעא. היינו דעיקר

* זו ההקדמה נתייסדה על מאמר י"ד מספר קרנים לרבי אהרן בן אברהם מקרדינא מן המקובלים הקדמונים הקדושים, וכן על פרושי הספר הנקראים 'דן ידן' להמקובל האלקי ר' שמשון מאוסטרופאלי, ופירוש 'פרשת אליעזר' להרב הגאון המקובל ר' אליעזר פישל זי"ע.

העבודה בזה הזמן דעיקבות משיחא היא להרוג ארמילוס הרשע שהוא בבחי' קלי' קין הרוצח הרוצח להרוג כנשמות ישראל רח"ל, ומובא בסה"ק הנ"ל דרוצח הקדמון הזה יושב בחדר הנקרא **כימ"ח** הרמוז בפס' (ירמיה ה, ו): כ'ל ה'יוצא מ'הנה י'טרף, וזה המקום הוא אבן גדולה, והמקום אשר עליו האבן נקרא **ליל"ו** הרמוז בפס' (זכריה ג, ו): ו'האמצים י'צאו ויבקשו ל'לכת ל'התהלך בארץ ר"ת ליל"ו, ומילת ו'האמצים במילוי בגימ' גוג ומגוג ארמילוס במכוון, היינו שרוצים להתגבר על **משיח בן דוד** הרמוז במילוי אר"ץ (ל"ף י"ש ד"י) בגימ' משיח בן דוד (ע"ש בדן ידיו).

והנה מביא עוד שם הענין דזו הקלי' יש לה שורש בעולמות 'עקודים ונקודים', עקודים שבסוד **הפה** ונקודים שבסוד **העיניים** כנודע (ע"ה ש"א ע"ד), וכנודע היום מהקלי' הנודעת לשימצה הפוגמת בהפה והעיניים ביותר הנקראת 'אינטרנט' המטמא הרבה נפשות מישראל, אשר כל כוחם של ארמילוס וגוג ומגוג שני אחים תאומים הנ"ל הרוצים לנהוג כקין ולהשמיד כל נשמות ישראל (**ארמילוס גוג** בגימ' 'שמן' ובגימ' 'השדים' ובגימ' 'השמיד'), הכל בא מכח קלי' זו [ולפיכך נמצא במילה זו האותיות איר"ן שהיא היום האומה הרוצח להשמיד את כלל ישראל רח"ל וכן אותיות ט"ט שהיא כנגד בחי' היסוד כנודע ואות נ' העומדת כנגד נ' שערי טומ', דהיינו שפוגם בבחי' הנ' שבסוד העקודים שהם הפה והאזניים והם בבחי' הבינה, ופוגמים גם בבחי' ט"ט שהוא ח"י והוא בחי' היסוד והעיניים, דזו הקלי' כלולה מראיה ושמיעה ודיבור שהם בחינות חכמה ובינה יחד, בסוד ארמילוס (בגימ' שמד עם האות) העושה שלום בין עשו וישמעאל, שהם קלי' הימין והשמאל, דישמעאל הוא בבחי' קלי' החכמה בחי' ימין ועשו הוא בבחי' קלי' הבינה בחי' שמאל, ובכח זה נמשך הענין שיש רשע באותה המדינה הנ"ל שהיא פר"ס הרוצח להתנהג כחמון הרשע ולהשמיד את כלל ישראל רח"ל (וכבר כתב רבי אברהם אבועלפיה דאפשר לדרוש גם לשונות הגויים שהכל הוא מאת השי"ת בסוד מה שדרשו רבותינו ז"ל – מנחות לד ע"ב, ט"ט בכתפי שתים פ"ת באפריקי שתים, דשורש הכל הוא מלשון הקודש רק בחילופי אתוון).

ולפיכך יש לנו להבין שעיקר עבודתנו בעת הזאת היא ללחום בזו הקלי', שבני ישראל יתרחקו ביותר מקלי' זו ורק מי שמוכרח לו מאוד מחמת מלאכתו צריך שיעשה לכל הפחות תיקון לזה הכלי ע"י שיתן בו מחסום שהסכימו עליו הרבנים (דישם היום חברות הנותנות אפשרות לחסום ולהרחיק מן הטומ' המצויות באלו הכלים), ואל יאמר אדם שהוא לא יפול בתוך הקלי' ושיוכל לעמוד כנגדם, דעליו נאמר (דברים כב, ח): ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנופל ממנו, ובפרט בזמני הלילה בסוד קלי' **ליל"ו** הנ"ל שאין אחד רואהו והיצר הרע מתגבר עליו ביותר, שזהו כוחו של הס"א (וכבר שמעתי שעיקר מה שמפעיל זה הכלי לחפש ולמצוא אחר הטומ' הוא נקרא ע"ש גוג..., והיינו קלי' גוג הנ"ל), וככל שהאדם מתרחק מזה הרע הוא לוחם באלו שתי הקלי' הנ"ל ביותר.

והנה השורש לס"א הזו הנקרא ארמילוס וגוג היא הקלי' הנקרא **גאשא** וכנ"ל, שהיא בחי' עבודה זרה וכפירות **גאשא** בגימ' **ערלה** שהיא בחי' שקר, בחי' ענין

דמכסין על עינין שהם בחי' פגם האמונה אשר ממנה נעשה פגם הקדושה שגם הוא בבחי' ערלה בחי' זוהמת הנחש (עיין לקו"ה הל' עבדים הל' ב' על פי המאמר אמר רבי עקיבא כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, שנאמר, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני- לקו"מ נ"א), וגם גאשא עה"כ בגימ' כופר], ואף שימים רבים לישראל שלא היה ניסיון העבודה זרה, דכידוע שביטלו אנשי כנסת הגדולה היצו"ר דע"ז (יומא סט ע"ב), אך דייקא עתה בעיקבתא דמשיחא שצריך לחזור ענין הנבואה לישראל, לפיכך כעת מתעוררת כנגדו הקלי' דע"ז, וכמו שביאר הרח"ק ר' צדוק הכהן הגדול מלובלין שבזמן בית שני שנתבטלה אז הנבואה דייקא אז היה עיקר הכח לבטל הע"ז.

וזה שלדאבון ליבנו מצינו היום שישנם רבים וטובים שהולכים אחר חכמות החיצוניות ובפרט בענייני רפואות הנמשכות מחכמת הגויים כגון אלטערנאטיוו היללינג (וכמו שהארכנו לבאר חומר הענין שעוברים בזה על כמה וכמה לאוים חמורים דא"ז דע"ז וקוסם ומנחש וכו')- עיין בספר ים החכמה תשס"ז-ח), שכל זה הוא בחי' הפגם בקוצא דאות ד' הנזכר בזוה"ק (ח"ב קטז ע"א) "דאי בר נש יעדי קוצא דד' מן אחד, ישתאר אחר סמא"ל באתריה שקר וכאלו ההוא בר נש בני שמיא וארעא על שקר, וקושתא קאי, שקרא לא קאי, הרם בנינא, ונפלו שמיא וארעא". וזה השקר שהוא פגם האמונה והכפירות שהוא קלי' גאשא הנ"ל הוא השורש לקלי' הנוראה הנ"ל דעשו וישמעאל, היינו ראייה דטומ' בסוד ישמעאל, ושמיעה ודיבור דטומ' בסוד עשו, והיינו הקלי' דגוג וארמילוס הנכללת בקלי' ה'אינטרנט' הנ"ל הגורמת לאדם לשכוח מאלקיו רח"ל וליפול מטה מטה אל הס"א ('אינטרנט' בגימ' 'אשכח').

והנה ישנה קלי' הנקראת 'תוקל' לשון תקל"ה (תוקל בגימ' על שחל ופתן- עיין בספר קרניים פרשת אליעזר מאמר י"ד אות יט), וקלי' זו היא מנגדת לנזק' הנמצאת במקום המגולה בסוד הכתוב (בראשית טז, ד): 'ותקל גבירתה בעיניה', וזה בחי' 'קן ציפור' בגימ' 'תוקל' שהוא היכלו של משיח כנזכר בזוה"ק (שמות דף ג). וכתוב (ישעיה לד, ו): כי זבח לה' בבצרה וטבח גדול בארץ אדום, 'טבח גדול' בגימ' חיים גימ' אהי"ה אשר אהי"ה, והוא סוד שמישיח בן דוד אשר עליו נאמר (תהלים כא, ה) חיים שאל ממך נתת לו ארך ימים עולם ועד (עיין סוכה דף נב ע"א), הוא יצילנו שלא יהא בחי' 'טבח גדול' ח"ו, דהס"א רוצה שאור השכינה הק' הנמצא במקום החזה ולמטה יוק"ל בעיני בני אדם בבחי' 'ותקל גבירתה בעיניה', שלא ידעו גודל ומעלת אור התורה, וזהו רצונם של אלו הקלי' דעשו וישמעאל להחטיא את ישראל באופן שיראו כביכול שיש יותר אור בקלי' מן הקדושה ח"ו.

אך זה האור דמשיח בן דוד המאיר במקום החזה ולמעלה בסוד לאה הוא מציל על האור של רחל הנמצא מן החזה ולמטה, והוא מציל את בחי' משיח בן יוסף, דהיינו אלו הנשמות הנפולות המבקשות אחר אורו של משיח אשר נקראים 'קן ציפור' כדאיתא בתיקונים (דף כג ע"ב, דף נח ע"ב), שהוא בחי' נשמות דאיתרכו מאתריה, שהן הנפשות החלושות שעליהן כל מלחמת עמלק בבחי' ויזנב בך כל הנחשלים אחריו (עיין

לקו"ה הל' ביצים ה'), והם נופלים כציפורים האחוות בפח בתוך הקלי' הנ"ל, ולזה צריך האור של 'חיים שאל ממך נתת לו', היינו שלא צריך שיהיה 'טבח גדול' כפשוטו אלא אדרבא 'חיים נתת לו', היינו שע"י שמגלים סוד היחוד על ידי עבודת ההתבודדות וההתבוננות שהם האור של יסוד אימא בסוד הדיבור והשמיעה, להתבודד עצמו עם השי"ת בסוד הדיבור ולזכות לשמוע קלין מלעילא כנזכר בזוה"ק (לך לך ז, ועיין לקו"מ תורה ה ותורה לג) ולזכות להתבונן בשי"ת עד שמרגיש תשובת השי"ת אליו בסוד השמיעה, וכל זה הוא בסוד אימא, וע"י זה הוא זוכה ג"כ להאור דיסוד אבא שהוא סוד תיקון הנקודים תיקון הראיה, ולראות מראות הנפלאות דהיכלות דלעילא, האור של אותיות התורה והשמות הק'.

והנה נשמת משיח שורשה הוא בבחי' **"בת שבע"**, בחינת דוד המלך שהוליד את שלמה שהוא נשמת משיח בסוד בת שבע, בסוד הכתוב (תהלים קיח, יט): **'פתחו לי שערי צדק' גימ' 'בת שבע'** (הק' מאמר יד אות א), היינו שהשכינה שהיא הבת העליונה מקבלת מג' קוין שהם רזא דאות ש', **ע"ב** שמות הרי **שב"ע**, והנה **'בת שבע' בגימ' תשע"ד** (גימ' **התשס"ט**), וישנו חדר אחד למעלה בעולם הבריאה השייך ל'בת שבע' אשר שם נולד משיח ויש בו תשע"ד (התשס"ט) חלונות (כמובא שם בספר קרניים), והוא בגימ' **'קרן משיח בן דוד'**, והסוד הוא שהוא בגימ' **דע"ת מצפ"ן**, ומצפ"ן הוא סוד הפאות העליונות (עיין ע"ה שער אריך פי"א), דפאת ימין שייך לז"א והוא מב"ד ופאת שמאל שייך לנוק' בסוד מב"י, והעבודה היא לחבר שני המשיחין העוסקים בהתבודדות בסוד הדיבור, ובעבודת ההתבוננות בסוד השמיעה הרוחני בחינות מב"ד, עם בחי' מב"י שהיא בחי' ראית השמות ואותיות התורה הק' שהם ההיכלות העליונים, וכמבואר בלקו"מ ב' בענין הנזכר בזוה"ק דמנוקבא דפרדשקא משם נמשך רוח דחיי למשיחא, דנוקבא דפרדשקא הוא בסוד השמות הקדושים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בסוד משיח בן יוסף (כמובא שם), וצריכין לחבר זה האור דמב"י עם מב"ד שהוא בסוד התפילות וההתבוננות באלקות, ויש להוסיף רמז לשנת **תשס"ט** שהוא גימ' במכוון **"וישב דוד לשאול"** (שמואל א' כד, כב) ופירושו בסוד **דע"ת מצפ"ן** שנת' ענינו שהוא גימ' **ה'תשס"ט** וסודו חיבור בין דוד לשאול שה"ם תרין משיחין, בסוד השבועה שה"ם המלכות הגנוזה ברדל"א, וסוד הענין וישבע דוד לשאול הוא שאז שאול היה עדיין מלך ודוד היה יכול להרגו במערה, זיך לב דוד' ולא הרגו, ואז אמר לו שאול (שם פס' כ') ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמ"ה בידך ממלכת ישראל, היינו שנתן לו שם קמ"ה שהוא הממליך מלכים כנודע, בסוד (בראשית לו, ז) קמ"ה אלומתי וגם נצבה, בסוד מלכות של מב"י ששרשה מעתיק יומין שיתחבר מב"ד עם מב"י בסוד ג"ר דעתיק ששם הוא גילוי של מב"ד בשרשו העליון בסוד השם אזבוג"ה (וכמו שיתבאר לקמן), ואז היה בחי' שבועה שה"ם המלכות בשרשה הגנוזה ברדל"א בחי' דוד המתחבר עם בחי' שאול שהוא שורש

החכמה בסוד עתיק (ומרומז הענין שפסוק זה הוא בפרק כ"ד פס' כ"ב והוא בסוד שם כ"ד ושם כ"ב שית' לקמן והבן).

וזת הדיבור שבסוד מב"ד שורשו מאימא הוא השומר את החוטם ששם סוד האור של 'קן ציפור' כמובא שבחוטמא דא"ק הוא קן ציפור, דהנה משיח בן יוסף נותן חיות לתפילה, דע"י התורה נתקבלים התפילות כמובא (לקו"מ א) וכן התפילה שומרת על התורה בסוד יחוד החוטם פה, דהפה משפיע לחוטם (עיי' ע"ה שער אריך פי"ב), דעיקר הקביעות שיוכל ללמוד תורה הוא דייקא ע"י התפילה וכמובא בכוונות 'ברוך אתה ה' כי מ"ז דמילוי ע"ב מאיר בחזה ולמטה האורות דאבא בחי' משיח בן יוסף ועיקר שמירתו ע"י מילוי דקס"א שהוא ק"פ, וע"י זה זוכה לבחי' מקו"פ, בסוד כל הקובע מקו"פ לתפילתו אלקי אברהם בעזרו (ברכות ו ע"ב).

וע"י שזוכה לזו הדעת בסוד דע"ת מצפ"ן, שהוא דעת המקשר תרין משיחין, והוא עוסק בתפילה והתבוננות יחד עם ראית השמות הק' ואור התורה הרי הוא נכלל ב'עדת הוי"ה' שהוא אתון דע"ת מצפ"ן (מצפ"ן חילוף הוי"ה באתכ"ש), וכדי לעורר את משיח חייבים לעורר שני קרני הישועה שבסוד אבא שהוא האור דמשיח בן יוסף המאיר ברחל והאור דמשיח בן דוד הבא מיסוד אימא, והכל נחשב אז כיסוד אבא שהוא בחי' תורה, כנודע שכשרחל ולאח נתייחדין הם נקראים ע"ש רחל, בסוד רחל הגדולה, בסוד שתי פעמים קר"ן בגימ' ש"ת, וש"ת הוא ש' ות', היינו ש' משיר השירים אותיות שר"י הוא בסוד יסוד אבא שהוא חכמה בסוד הכתוב (איוב לה, לו) 'מי ש"ת בטחות חכמה', והנה ש"ת הוא סוד ה' עילאה שהיא בחי' בינה בחי' תפילה, ות' הוא סוד ת' הגדולה מן 'ותכתוב אסתר' (אסתר ט, כט) שהיא בחי' תורה כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מגילה טז ע"ב) שהיא כאמיתה של תורה.

ושני הקרניים הנ"ל שבגימ' ת"ש יחד עם ההכל שמוציאים משני השופרות הללו שהם שני פעמים ל"ז (ל"ז גימ' הכל) עולים בגימ' תשע"ד (התשס"ט), פירוש שנכללים כעבודת ההתבודדות וההתבוננות מצד אחד שהוא האור דאימא וכן נכללים בהאור דיסוד אבא שהוא עבודת הראיה ואור התורה והשמות הק', ומוציאים ע"י זה שני פעמים ל"ז שהוא קול השופר של שני קרניים אלו שהם שורש התורה והתפילה, ומה שאדם זוכה להתגלות השי"ת ע"י התורה והתפילה היינו שזוכה בפועל לחידושי תורה ושיתקבלו תפילותיו הוא בחי' שתי פעמים ל"ז, ונקרא הכל תשע"ד בסוד החדר הנ"ל שבעולם הבריאה הנקרא דע"ת מצפ"ן ונקרא בת שבע. ועיקר הענין שזו העבודה דבחי' משיח שבגימ' נח"ש צריך לתקנו ע"י בחי' החש"ן אשר הוא האור דיסוד דאימא המתגלה בחזה, שע"י שממשיך אור התפילה וההתבוננות שבסוד אימא ומקשרו לשם ע"ב שהוא סוד התורה סוד האורים ותומים והוא סוד אור הנק' המתגלה מחזה ולמטה, ע"י זה יכול להציל עצמו מן הנחש. ודע שזו העבודה דתרין משיחין מב"י ומב"ד היא שייכת לכל אחד ואחד מישראל ובפרט לת"ח שבישראל, שבכל אחד

ואחד מישראל ישנה בחי' משיח (עיין לקו"מ ח"ב לב ועיין בספר יהל אור להגר"א קבה ע"ב ואיפה שלימה דף יח).

ולפיכך נאמר במרה שלא היה לעדה מים לשתות (שמות מו), וכתוב (שם כה): ויורחו ה' עין וישלך אל המים וימתקו המים, וזה 'ויבואו מרתה' (שם כג), היינו בזמן שהתורה נעשית מר"ה, דמי שנכשל ח"ו בקלי' הנ"ל אזי התורה נעשית לו כמרה והוא מיקל בקדושת התורה וכביכול שיש לו חיות יותר מן הקלי' ח"ו, אזי העצה על זה **ויצעק אל השם** 'ויורחו ה' עין', כי עיקר העצה אז שיעסוק בהתבודדות ובתפילה ויצעק אל ה' בסוד שם הוי"ה בהכאה שהוא בגימ' ק"ס כמנין עין (י' פעמים ה', ה' פעמים י', ו' פעמים ה', ה' פעמים ו' – גימ' ק"ס), והוא סוד שמחברים עין החיים ועין הדעת וע"י זה נעשה 'וימתקו המים', דע"י שעוסקים בסוד ז"א הנקרא שם הוי"ה והוא האור של מב"ד שהוא בחי' לאה (עיין נהר שלום דף ז' ע"ד דו"א הוא בחי' ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן בחי' לאה), ע"י זה ממתיקים האור של מב"י בחי' רחל בסוד '**ונמתקו המים**' (עיין לקו"ה חל' ר"ה דלאה היא סוד התפילה ורחל היא סוד התורה, וכבר הארכנו בכמה מקומות שהוא סוד רחל דימות החול והנוק' הכללי דבחי' שב"ק היא סוד התפילה בסוד דוד ואז מב"י הוא ז"א ואכמ"ל).

ואז מתעורר סוד החש"ן שהוא בסוד אימא המבטל כח הנח"ש שהוא מלך בני עמון, וע"י זה התורה שהיא בחי' שמ"ן כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה ב, ז) דאין שמן אלא תורה, היא נעשית כ'שמן זית זך', וזה 'שזית רענן' גימ' ז'ה קרן משיח בן דוד' עה"כ (קהלת יעקב – זית רענן). ויש שם בעולם הבריאה תי"ז חדרים, וע"י האור דבת שבע הנ"ל שהוא החדר עם תשע"ד החלונות זוכים לתי"ז חדרים, היינו לאור מתיקות התורה המאיר כשמן זי"ת זך, וע"י זה יכולים לבטל הקלי' של ארמילוס וגוג ומגוג שבגימ' תי"ז, וע"י זה מבטלים לכל הקלי', דע"י שילמדו כלל ישראל התורה במתיקות בהתבודדות ובהתבוננות באלקות יתבטלו אלו הקלי' של ראייה ושמיעה המחטיאים את בני".

והנה בזמן הזה נתחדשים הכלים החדשים הבאים מאדום שהוא קלי' גוג, וזה ארמילוס הנוטל כח מן הראיה דקלי' שהיא קלי' ישמעאל, הוא מתלבש ברוצח הקדמון בסוד קלי' קין בגימ' נפ"ל וע"י זה הוא מבקש להתגבר על משיח ח"ו הנקרא בן ישי שהוא בגימ' בר נפלי (עיין סנהדרין צו ע"ב שנקרא משיח בר נפלי) ובגימ' שב"ע בסוד בת שבע, אך בסוף נתהפך שנופל הרשע, בסוד 'חיים שאל ממך נתת לו', ומי שרוצה לשמור עצמו ממנו צריך לעורר קדושת העיניים והאזן והפה כנ"ל, וצריך גם שיראה לשמור את זולתו, ואף שבאמת כל ישראל קדושים הם וכולם ראויים להצלה ואעפ"כ צריך לתוספת שמירה, ואפילו מי שאין לו שייכות לקלי' הללו בפועל, כבר אמרו רבותינו ז"ל (שבת נד ע"ב) דכל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם כולו, והרי כל אחד יש לו חברים ומכרים שיכול לעוררם בענין הקלי' הנוראות הללו, שלכל הפחות יחסמו הכלים הללו באופן שלא יחטיאו אותם בסוד 'חותם אות ברית קדש' ונבפרט

צריך לעורר ענין זה במקום קדוש של גניזת הצדיק שהוא בסוד אבא ויסוד אימא יחד, היינו הצדיק הכלול מתרין משיחין, הגנוז בעיר אומן יצ"ו שהיא סוד אמ"ן, דא' הוא סוד הכתר סוד אמון מופלא (תקו"ז מא ע"ב), מ' הוא סוד החכמה בסוד מ"ם פתוחה דפתח הוא בחכמה, נ' סוד הבינה דנ' שיערי בינה, וא"ו הוא סוד הצדיק המחבר בין תרין משיחין בסוד הדעת שהיא חיצוניות הכתר המקשר חכמה ובינה.

וזהו סוד האות יו"ד שיש לה ג' קוצין בסוד כתר חכמה בינה בסוד ג' פעמים 'גדול' בגימ' קכ"ט ועם א' דעתיקא הוא מספר ק"ל ה"פ הוי"ה בסוד כתר שבכתר, והנה שם הוי"ה יש במילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כנודע, ע"ב נקרא אמון מכוסה, ס"ג נקרא אמון מגולה, וב"ן הוא אמון מוצנע, ועיקר עבודת הצדיקים היא ליחד בחי' גילוי האדם שהוא כמספר מ"ה והוא אמון מגולה עם בחי' אמון מכוסה בחי' שם ע"ב, דהיינו להעלות האותיות שהם בחי' אדם לאלקות, להרגיש בתוך כל האותיות אור אלקות ב"ה בסוד י' פעמים מ"ה בגימ' ת"ן גימ' דמו"ת שהוא בסוד (יחזקאל א, כו) דמות כמראה אדם עליו, שהוא סוד הדמות ושלימות האדם.

והנה מב"ד הוא בחי' אדם בחי' ז"א, וכשמאיר לסוד מב"י שהוא סוד הדמות בסוד רחל הנקראת דמות אזי היא מקבלת משורשה שבחכמה בסוד אבא יסוד ברתא (וזה"ק ח"ג רמח ע"א), ומתגלה האור של כ"ב צנורות דשם כ"ב דברכת כהנים, דבחדר הנ"ל שבבריאה הנקרא בת שבע נתגלה זה האור של ברכת כהנים בסוד יברכך יא"ר יש"א בגימ' תשע"ד (התשס"ט) בגימ' בת שבע, והוא האור של יוסף הצדיק שהוא שם כ"ב שם הדעת אנקתם פסתם פספסים דיונסים, והוא מקשר שם ע"ב עם שם מ"ב שהם חכמה ובינה, דדעת הצדיק יכול להעלות אור הכלים והאותיות באורות והכלים העליונים. ועל זה השם כ"ב כתב בפרדס רימונים (שער כא פ"ד) שהוא בסוד קו האמצעי ת"ת והוא יוצא מברכת כהנים, והשם הראשון אנקת"ם הוא טוב להשמיע תפילה ופי' שומע אנקת תמים. הב' פסת"ם, הוא נותן פסת בר לצריכים מזון. הג' פספסים מלשון ועשה לו כתנת פסים והוא נותן בגד ללבוש. הד' דיונסים והוא עושה ניסים ונפלאות ובהם נשתמש יעקב אע"ה באמרו אם יהיה אלקים עמדי ושמרני וכו' ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש.

והנה כתיב (דברים כב, ח) 'כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך', וכבר פירש מוהרנ"ת ז"ל (לקו"ה נזיקין ה') דהבית חדש הוא מרמז על חידושי תורה אמיתיים המחדשים את נפשות ישראל, שע"י זה נבנה בית המקדש שהוא עיקר הבית חדש, ובי"ת ר"ת ב'כלי ירושלמי תוספתא, ואלו החידושים שהם בבחי' התורה חדשה הם בחי' הפנימיות של הבבלי ירושלמי תוספתא, וכדי לגלות זו הבחי' צריך שיתגלה הסוד המבואר בספר קרניים מאמר יד הנ"ל, היינו שצריכים שיתגלו השני שמות ש"ת אצבוג"ה, ועומק הסוד דשני שמות האלו, דהנה משיח בן דוד הוא בחינת קו ימין, ומשיח בן יוסף קו שמאל, ומשה רבינו הכלול מתרין משיחין הוא בקו האמצעי, וג' בחינות אלו

הם בסוד הספירות כתר [משה] חכמה [משיח בן יוסף] בינה [משיח בן דוד], כי בשורש העליון מב"י העומד למטה בצד רחל בבחי' קו שמאל, שרשו למעלה בחכמה קו ימין בסוד אבא יסד ברתא, ומב"ד שלמטה הוא בסוד זעיר אנפין ובחי' לאה והוא בבחי' קו ימין, הרי בשרשו הוא בקו שמאל בחי' בינה בסוד 'כונן שמים בתבונה' (וכ"ז בבחי' ימות החול, אך בבחי' שבת שהוא בחי' הכללות, הרי הו"א הוא בסוד מב"י, ונקו' היא בסוד מב"ד ואכמ"ל).

והנה שם ש"ת הוא בסוד החיבור דחכמה ובינה יחד והוא חיבור עצום ונורא עד שנעשה כולו בסוד חכמה, בסוד הכתוב (איוב ה, לו) 'מי ש"ת בטוחות חכמה', דהיינו שיסוד אמא נכלל לגמרי ביסוד אבא [דזהו עיקר הגילוי של ב' השמות הללו דאות ש' הוא כנגד ש"ר השירים בסוד בינה שהיא בסוד ההשתוקקות, ואות ת' כנגד מגילת אסתר בסוד ת' רבתי של ותכתוב אסתר, בסוד החכמה שהיא הארת מרדכי יסוד דאבא כנ"ל. והענין הוא, דכל הבריאה עומדת על ג' שמות, והם: שם מ"ב בסוד בינה, שם ע"ב בסוד חכמה, ושם כ"ב בסוד הדעת (דהוא שם של ברכת כהנים אנקת"ם פסת"ם פספסי"ם דיונסי"ם כנ"ל)]. וה"ם רחל ששרשה באבא שעולה ויורשת גם מקום לאה, והנה זה החיבור בין חכמה לבינה הוא בסוד הדעת, אמנם בעומק הענין הדעת שרשו בכתר, והנה בכתר ישנם ג' הבחנות, הא' הוא יחוד מצד אריך אנפין, והב' מצד ז"ת דעתיק, והג' מצד רישא דלא איתידע, (עי' משנ"ת באורך במאמר בתוך הספר בענין מדרגות הכתר של חג השבועות).

והנה כל ג' מדרגות אלו שבכתר הם בסוד יחוד התרין משיחין אלא שיש בהם בדקות ג' בחינות חלוקות. והעליה מצד א"א שהוא פנימיות בינה היא התגלות שבבחי' מב"ד, בסוד תפלין דשמושא רבא הכולל ב' בחי' התפלין דרש"י ור"ת שהם חכמה ובינה יחד, ואעפ"כ עיקרו הוא תפלין דרש"י כי מתגלה בו ביותר בחי' הבינה שבו. והעליה מצד ז"ת דעתיק, היא התגלות בבחי' מב"י, בסוד תפלין של הראב"ד שהוא ג"כ כולל ב' בחי' תפלין, אך עיקרו הוא תפלין דר"ת כי מתגלה בו ביותר בחי' החכמה שבו. והעליה השלישית שהיא למעלה מהכל היא בסוד רדל"א, ששם ברדל"א בחי' יוסף ודוד מתאחדים בתכלית האחדות, בסוד המלכות הגנוזה ברדל"א (עי' שער א"א סוף פ"ב) ושם מתגלה שם **אזכוג"ה** והוא שם קדוש ונורא מאד, ומבואר בספה"ק ברית מנוחה בכ"מ (עי' בדרך השני בניקוד הראשון ובכ"מ שם) שהוא בסוד נקודת החולם שהוא למעלה ע"ג האותיות בסוד מלכות עטרת בעלה (ועי' פער"ח שער הזמירות), ועומק שם זה יוצא מ'אז ישיר', ומיוסד מג' חלקים שכולם גימ' ח' והם א"ז ב"ו ג"ה, ויוצא א"ז מ'אז ישיר', ב"ז מו'בני ישראל', ג"ה מ'גאה גאה, וכלל השם הוא גימ' כ"ד כנגד כ"ד קישומי כלה (ועי' כל זה בסידור האר"י לר' שבתי ז"ל), ושם זה מרמוזו שברדל"א בעצמו ישנם ג' ראשים שהם נקראים ג' צחצחות והם אור קדמון אור צה אור מצוחצה, סוד קמ"ץ (ר"ת קדמון מ'צוחצה צ"ח) ושם הוא סוד ג'.

אותיות א' מ' ק' כמשנ"ת לעיל, והיינו א' בסוד כתר שבו בסוד אור קדמון, מ' בסוד חכמה בסוד אור צה, ק' בסוד בינה בסוד אור מצוחצח.

וזהו ענין שרבינו ז"ל שכל ענינו בסוד החיבור של תרין משיחין סוד משה משיח, בחר להיות מקומו בסוד זה, ולכך מקום קבורתו במקום הנקרא **אומ"ן, שאפילו לשונות העכו"ם גנוזין בהם בהעלם סודות בסוד הרל"א שערים בסוד ט"ט בכתפי שתים וכו' כנ"ל. וענין האות ו' שבתוך אותיות **אומ"ן** הנ"ל הוא בסוד הדעת שהוא חיבור כל הג' בבחי' היצוניותם.**

והנה יש קלי' הנקרא כ"ד (עי' בקרניים שם כל הענין) שהוא מכוון כנגד כ"ד צירופי אדנ"י, וכל היופי והחן המדומה של הסמ"א נמשך ובא משם זה, וכשמתחילין הש' והת' להתחבר בסוד חיבור חו"ב שבשרשו הוא בסוד החיבור דא"א ועתיק, דהיינו הש' שבסוד בינה סוד א"א והת' שבסוד החכמה סוד עתיק, והיינו בבחי' ז"ת דעתיק שהוא סוד אור שבעת הימים, אזי הצדיק ממשיך ועולה למעלה עד שמגיע לסוד רדל"א אשר שם מתגלה סוד שם אזכוג"ה שהוא גימ' כ"ד, ואז יש בכחו לבטל עי"כ בחי' הכ"ד דקלי', ועומק הענין שבאמת עיקר סוד הדביקות הוא כאשר נעשה מרכבה להשי"ת. והענין הוא דהנה שמו ית' מתגלה בסוד שם הוי"ה בד' מלואי ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן, ושם ע"ב בסוד אמון מכוסה, ושם ס"ג בסוד אמון מופלא, ושם מ"ה בסוד אמון מגולה, ושם ב"ן אמו"ן מוצנע.

ועיקר הסוד הוא, דהדביקות של בחי' חכמה היא בסוד אור פשוט, ולכך הוא בסוד אמון מכוסה, כי אין שם בחי' גלוי אלא הוא בסוד אור פשוט כקודם הבריאה, ושם ס"ג אשר שם זה הוא שורש הכלים, הוא גורם הקישוט בסוד אמון מופלא, כי הנה הדביקות האמיתי שהוא התכלית הוא בזמן שמתגלה סוד הכתר שה"ס **אנ"י ואי"ן** שסודו הוא כאשר מתגלה אור הפשוט דקודם הבריאה ביחד עם גילוי הכלי, באופן שהכלי בטל ונכלל לגמרי באור הפשוט, ואעפ"כ יש להכלי גם כן מציאות בסוד אנ"י ואי"ן וזה סוד בחי' פל"א עליון, והנה בחי' זו היא במדרגת הכתר שקודם הבריאה אשר גנוז בו שורש הכלים אך עדיין אינו מתגלה בפועל, כי קודם הבריאה הוא עדיין בסוד אי"ן הגמור שאין מתגלה שם שום מציאות כלל, ואח"כ בסוד החכמה שהיא בסוד שם ע"ב מתגלה האור הפשוט בלבד בסוד **אמון מכוסה**, ואח"כ בסוד הבינה שהוא סוד שם ס"ג אשר בו מתגלה שורש הכלים, הוא בחי' **אמון מופלא**, כיון שבו מתגלה היצוניות של הפלא העליון דהיינו שהוא שורש מציאות הכלי שהוא בחי' פלא, אך במקום הכלי הוא עדיין באחדות גמור עם האור ואין נחשב לגילוי, ולכך נקרא עדיין בבחי' אמון מופלא. ואח"כ בשם מ"ה שהוא בחי' ו"ק ששם מקום גילוי הכלים בפועל, נקרא **אמון מגולה**, ואח"כ סוד שם ב"ן שהוא בחי' המלכות, נקרא **אמון מוצנע**, והטעם הוא כיון שבמקום המלכות צריך להצניע סודות האלקות, כיון ששם הוא שורש הצמצום ושורש השבירה, ולכך צריך להצניע שם בחי' האלקות כי הוא רק בהעלמה ולא בגילוי.

והנה כל סוד בחי' רדל"א שהוא עתיקא קדישא הוא עולם המכוסה ונעלם מכל חי, ששם הצדיקים משיגים הג' אורות אלו של הצחצחות, אור קדמון אור צח אור מצוחצח, והיינו דמצד אחד שם הוא השגת היחוד הגמור האמיתי שכל המציאות הוא אור א"ס ב"ה ובבחי' זו הוא יותר ממדרגת שורש החכמה שה"ס ז"ת דעתיק, ואעפ"כ מתגלה שם גם כל היופי והחן בסוד הכ"ד קישומי כלה, בסוד המלכות הגנוזה ברדל"א, ושם מתגלה הכ"ד קישומים יותר מבשורש הבינה שהוא בא"א, ולכך שם הוא סוד שם אזבוג"ה שמיוסד על ג' פעמים ח' שהוא גימ' כ"ד בסוד הכ"ד קישומי, וענין ג' פעמים ח' הוא בחי' בינה שהיא אות ח' ומורה שבמקום זה יש שלמות התגלות הקישומים שהם שייכים לבחי' מב"ד בחי' בינה, ומ"מ הם במדרגה העליונה של ג"ר דעתיק שהוא באמת מדרגת חכמה העליונה ביותר שיש, ומ"מ הוא במקום שורש היחוד הגמור בתכלית שהוא האחדות הפשוטה לגמרי ואעפ"כ נכלל שם בסוד הפלא הגדול כל ענין פרטי הכ"ד קישומי כלה, והוא דבר נעלם מאד מעיני כל חי להבין את זאת, ולכך רק דרך המדרגה העליונה הזאת שייך לבטל בתכלית כל בחי' הכ"ד של הסט"א, שהוא כל השקר של חיזו דהאי עלמא וסוד קלי' ארמילום וקלי' גוג הנ"ל.

ובאמת השורש העליון האמיתי של שם כ"ד שהוא אזבוג"ה בא מסוד שם כ"ד העליון שבעולם המלכוש המתגלה בתחילת הבריאה, שה"ס שם הוי"ה דעיינין שיש בו כ"ד עיינין וח"י משחתין אשר הם קוים המקשרים את העינים, וכ"ד עם ח"י הם סוד שם מ"ב, וגם יש בו ע"ב תנין, וכל זה ה"ס חיבור שם מ"ב עם שם ע"ב שהוא שורש העליון של חיבור החכמה עם הבינה, ושם זה מתגלה בזמן היחוד דשמיני עצרת (עי' סוף פע"ח בכוונת שמחת תורה).

והנה אד"ס שהוא אמון מגולה הוא שם מ"ה, וי' פעמים מ"ה גימ' ת"ן וה"ס הדמו"ת כנ"ל, והיינו על ידי שירד אמון המגולה למקום אמון המוצנע שהוא מקום המלכות, ששם הוא כל ענין השבירה, בהכרח אופן העלייה משם הוא רק לעלות לשורש העליון רדל"א שרק שם הוא מקום התיקון לכל חיזו דהאי עלמא כי שם מתגלים כל הקישומים בשלמותם ובמהרתם הרוחני, ולכך הצדיק שהוא בחי' שם מ"ה בבחי' אמון מגולה, כאשר יורד למקום המלכות שהוא מקום אמון מוצנע, ושם מרגיש את הכ"ד קישומי כלה שנפלו ונעשו בחי' ד"ך ונכלם שהוא כל ריבוי פרטי הגוונים דחיזו דהאי עלמא, הנה בהכרח צריך להעלות ולתקן לכל זה, ועי"כ עולה עד שורש השרשים בחי' רדל"א אשר שם בלבד הוא מקום התיקון של הכ"ד קישומים כמשנ"ת.

והנה שם ה"ס שם כ"ב הנ"ל דברכת כהנים, וה"ס שורש כ"ב צינורות של הגוף שהם כנגד כ"ב אותיות התורה, ושם סוד ספר יצירה שמגלה כל פרטי אברי הו"א על ידי סודות כ"ב אותיות, והוא השורש הקדוש של כל המציאות וכל החכמות שבעולם, והצדיק על ידי ירידתו מבחי' אמון המגולה שה"ס עשר ספירות למקום אמון המוצנע שה"ס הכ"ב צינורות שהם בחי' כל הגוף בפרטות, הנה על ידי שמעלה את כל פרטי

הגוף ומקשר אותם לעשר ספירות שהוא בחי' האמון מגולה הנ"ל, ע"ז נאמר (ויקרא טז, ג) בוא אהרן אל הקודש, דהיינו על ידי בחי' המלכות הנקראת זא"ת אחר שירד למקומה וחזור להעלותה ולקשרה אל הקדושה, יבוא אהרן אל הקודש, היינו שמושיג בזה שורש החכמה ומשם עולה עוד עד רדל"א שהוא שורש השרשים של החכמה בסוד פנימיות החכמה שהוא עתיק, ושם הוא תכלית התיקון של כל התורה כולה בפרטות בכל אבריה, בסוד כ"ד כתבי הקודש אשר הם שורש כ"ד קישוטי כלה, וכל זה הוא סוד דמות מראה אדם העליון בסוד כ"ב צינורות, סוד שם אנקת"ם וכו', אשר על שם זה ביקש יעקב אבינו 'ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש והיה הוי"ה לי לאלקים', והיינו שניתקן ע"ז כל פרטי הבריאה בסוד לחם לאכול ובגד ללבוש והוא סוד היחוד דהוי"ה אלקים 'שמוא שלים' הכולל כל פרטי העולם שה"ם שמות אלקים המתיחדים עם שם הוי"ה ב"ה.

והענין הוא דכ"ב צינורות הם בסוד אברי הגוף עצמו והם סוד כ"ב אותיות התורה אשר מהם נעשה עצם הגוף, ופנימיות הנשמה הוא סוד י' ספירות, והכ"ד קישוטי כלה הם בחי' יותר חיצוני מהגוף עצמו, והם בסוד קישוטים על הגוף לעשותו ביופי, והיינו דעצם התורה ה"ם כ"ב צינורות שהם כ"ב אותיות התורה, וכל המציאות וכל שאר החכמות כאשר מתיחדים בתכלית היחוד עם התורה ועם אלקותו ית"ש אזי הם נעשים גם חלקים מהתורה בסוד חיצוניות שהם סוד קישוטים, והם מגלים שלמות היופי והחן של התורה הכוללת כל המציאות.

והנה הנימין הם על רישא דא"א ובזה הם נתקשרים ברדל"א (עי' בהקדמת פורים להדברי שלום), ושרשם ממוחא סתימאה, והמו"ם מתגלה למטה בסוד שערות הדיקנא, והנה בעתיקא יש תקי' נימין גימ' שי"ר בחי' שיר חדש, והוא עצמו סוד שם פספסי"ם דיונסי"ם גימ' תקי', וה"ם יש"ר יחזו פנימו (תהלים יא, ז) והיינו דבמקום הזה יכול הצדיק לראות יש"ר ולהשיג אלקתו ית"ש בשלמותו בסוד השי"ר חדש שיתגלה לעתיד בסוד תיקון הכללי שהכל מתהפך לטוב. ובמוחא סתימאה יש ת"ר נימין קדישין, וה"ם ש"ש שה"ם ב' שמות מצפ"ן מצפ"ן שבב' פאות דא"א שהם גימ' ש"ש, ושם שורש זון' שמתאחדים להיות אחד בסוד ב' הפאות. וסוד שם פסת"ם הוא בסוד הדיקנא קדישא אשר שם שרע"א נימין נראה לכאורה שצריך לפרש דמש"כ לעיל ת"ר נימין במו"ם הוא בסוד שם אנקת"ם שעולה תקצ"א ומשלימים עוד ט' משם פסת"ם שעולה תק"פ, והרי ת"ר במוחא סתימאה, ונשאר תקע"א היוצא משם פסת"ם חסר ט' והוא הנימין שבדיקנא וק"ל.

ונמצא ששורש השרשים הוא ברדל"א ששם הוא היחוד הנורא של שם כ"ב הנ"ל, ומתגלה למטה חלק השם אנקת"ם במו"ם, ושם פסת"ם בדיקנא, ושם פספסי"ם דיונסי"ם בנימין שעל הראש, והנה אנקת"ם ה"ם שמיעת התפלות (עי' רמ"ק שער כ"א פי"ד) וה"ם חכמה סתימאה ששם שורש עליית התפלות בסוד לפני מ"י אתה

עמל בסוד החכמה שהיא לפני הבינה הנקראת מ"י (ע"י שער מאמרי רז"ל מס' ברכות), ושם פספסי"ם שהוא בדיקנא שהוא בחי' הבינה הוא בסוד שפע המזון בחי' **פיסת בר**, וסוד המזון תלוי במזלין שבדיקנא, ושם פספסי"ם שה"ס כגד ללבוש בסוד כתונת פסים שה"ס לבושי קודש, היינו שפושט הלבושים הצואים ומתלבש בלבושי קודש, ושם דיונסי"ם הוא בסוד השגת נסים ונפלאות, וכל זה הוא בסוד הנימין שעל הראש, והיינו שהצדיק שהוא בחי' יעקב מתפלל אל ה' אם יהיה אלקים עמדי וכו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש, דהיינו אם יהיה אלקים עמדי ה"ס השגת המו"ם שהוא שמיעת התפלות סוד אנקת"ם, ונתן לי לחם לאכול הוא השגת הדיקנא שורש המזון שם פסת"ם, ובגד ללבוש הוא השגת הנימין שעל הראש סוד שם פספסי"ם, וגם שם דיונסי"ם בסוד השגת נסים ונפלאות, כי השגה זו שזוכה ללבושי קודש ולפשוט כל בחי' הלבושים הצואים הוא בחי' נס ופלא, דהיינו שכל העוונות נעשים לגמרי כזכויות, וכל זה ה"ס שי"ר חדש וסוד יש"ר יחזו פנימו וכו' שהוא התק"י נימין אשר שם כנ"ל. והנה כל זה בא על ידי שמישיג הרדל"א בשרשו ששם נכלל השם כ"ב והוא סוד שורש כל בחי' הנימין והמו"ם והדיקנא, ושם מתגלה סוד שם אזבוג"ה הכולל ג' השגות אלו בסוד ג' פעמים ח', ואז זוכה לזה ה"ה לי לאלקים שה"ס הוי"ה אלקי"ם – **שמוא שלים** שהוא תכלית ותיקון כל הבריאה.

ונחזור לענין, דהנה כתיב 'כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך', הנה הבית חדש הוא סוד התורה חדשה בסוד ב'בלי ירושלמי תוספתא, בסוד פנים חדשות שהוא השגת פנימיות התורה, בסוד שם **ש"ת אזבוג"ה** שהם גימ' **תשכ"ד** גימ' **בי"ת חד"ש** **נותשכ"ד** בצירוף נ' שערי בינה שבסוד ההתבוננות של הצדיק שנכנס בעולם הבריאה ששם נמצאים חדרים הללו שבגימ' **תשע"ד** שהוא סוד **דע"ת מצפ"ן** כנ"ל, שזה בעצמו סוד שהתורה הק' שהיא בחינת כלים ואותיות בחי' חיצוניות התורה, היא בעצמה בפנימיותה התגלות אלקות מהיכלות העליונות, שהם בחי' הבי"ת חד"ש שלעיתיד בסוד השמות ש"ת אזבוג"ה דהיינו שי"ן דשיר השירים שה"ס אותיות התורה דהיינו בחי' השתוקקות להכלל באלקות ית"ש, ומתאחד עם אות תי"ו שה"ס מגלת אסתר בסוד ותכתוב אסתר כנ"ל, דהיינו אור החכמה הפנימי שהוא גילוי אלקות אשר בו מתאחדים כל האותיות שהם הכלים ומתחברים אות ש' ואות ת' כאחד, וזה השם אזבוג"ה ה"ס גילוי התורה בכל בחי' כ"ד קישוטי כלה כנ"ל שהוא התגלות כל פרטי המציאות והעולמות בתורה הק', ואז "ועשית מעקה לגגך" והיינו מעק"ה במלוי שהוא מ"ם עי"ן קו"ף ה"ה עולה בגימ' **הי"א השכינ"ה**, ומעק"ה עצמו בגימ' שם **סעפ"ה** שהוא שם המתגלה בחצות הלילה (ע"י זח"ק שלח קנו ע"ב), דהיינו שעל ידי שהצדיק זוכה לשמות אלו דתשכ"ד שהם ש"ת אזבוג"ה גימ' בי"ת חד"ש, אז ועשית מעק"ה לגגך, דהיינו שיכול לעשות היחוד של חצות שה"ס מעק"ה שהוא שם סעפ"ה, לגגך ר"ת גידולה גבורה כ'תר פירוש: ימין שמואל אמצע, והיינו דכדי לזכות לתורה חדשה דלעיתיד צריך

ליחוד ג' קוין שבכתר, שהוא סוד ג'ר דעתיק והוא בעצמו סוד בי"ת חד"ש הנ"ל תשכ"ד, והיינו דעל ידי שעובד ומשיג ג' הקוין בשרשם בסוד רדל"א זוכה לשם אזבוג"ה אשר על ידו מכניע כל הכ"ד של הקליפה, וה"ם "כי יפול הנופל ממנו" ר"ת כימ"ה שה"ם האבן אשר יושב עליו ארמילוס הרשע ימ"ש שהוא נקרא כימ"ה.

ולעתיד כשיתגלה השם ש"ת ואזבוג"ה שהוא בסוד הכתוב (רות א, יט) **ותלכנה שתיהם** פי' שנעשה חיבור בין ה' ראשונה וה' אחרונה (עי' תיקו"ז מ"ב ע"א) פי' בין ה' ראשונה שה"ם מב"ד לה' אחרונה סוד מב"י, אז יתחבר סוד ש"ת שהוא בכללות בחי' עתיק אשר בהשתלשלות נעשה בחי' יסוד אבא ואח"כ למטה הוא בחי' רחל (דימות החול) בחי' מב"י בסוד אבא יסוד ברתא, ושם כ"ד שהוא המלכות הגנוזה ברדל"א שבהשתלשלות הוא בחי' יסוד אימא ולמטה הוא בחי' לאה (דימות החול) בחי' מב"ד, אזי נעשית הכנה לגאולה בסוד נעמי ורות שהולכין יחד להכין היחוד של בועז ורות שהוא היחוד עם השכינה בחצות בסוד שם סעפ"ה שהוא היחוד בסוד ז'יחי בחצי הלילה (רות ג, ה) וגו' דהיינו שבתחילה צריכין להמשיך היחוד בסוד לאה דהוא בבחי' וילפת וגו' דעל ידי המניעה מן היחוד שהוא בחי' לשמה בחי' בינה שנמנע מהיחוד כל זמן שאינו בשלמות כראוי, הוא בסוד יחוד דלאה, דמעצם המניעה מן היחוד, באופן זה נעשה על ידו בחי' יחוד דלאה, בסוד שאמרו חז"ל (ברכות ז ע"א) על משה רבינו ע"ה דבזכות ויסתר משה פניו זכה לתמונת ה' יביט, דהיינו דעל ידי יחוד זה דבחי' לאה בחי' מב"ד שהוא בחי' ויסתר משה פניו (דלאה היא במקום אורות המכוסים), עי"כ יכול אח"כ לזכות לשלמות היחוד עם רחל בבחי' ותמונת ה' יביט שהוא במקום אורות המגולים, ונמצא דענין וילפת וכו' הוא שעשה שמירה וסיוע לשלמות היחוד עם רחל בסוד (רות ג, יג) 'חי ה' שכבי עד הבוקר' שה"ם שלמות היחוד של הגאולה.

וזוה סוד הפסוק (שם) **'ליני הלילה, וחיב בבוקר אם יגאלך טוב יגאל'**, ופי' האריז"ל שם שאם יתעוררו ישראל על ידי תשובה, דהיינו שיעשו היחוד עם לאה בשלמות בסוד התשובה שהוא בחי' בינה ובחי' יחוד דלאה, אזי תתגלה הגאולה מיד בבוקר בסוד קץ הראשון, אבל **'אם לא יחפון לגאלך'** פי' שישראל לא יעשו תשובה ולא יעשו היחוד דחצות בשלמות, **'וגאלתיך אנכי'** פי' שצריך להמתין עד שתתעורר עצם המלכות הגנוזה ברדל"א בסוד (ישעיה מח, יא) **'למעני למעני אעשה'** והנה חי ה' שכבי עד הבוקר הוא גימ' עם התיבות **תשס"ח** ועם הכולל (שהוא בחי' תיבת אנכי שהוא השכינה בסוד למעני למעני אעשה) יעלה **תשס"ט**, והיינו שעבודת כלל ישראל לעורר רחמי ה' אף אם לא עשו את היחוד בשלמות מצד לאה בסוד התשובה, דצריך לעורר ענין "למעני למעני אעשה" בסוד עצם המלכות הגנוזה ברדל"א שהיא בעצמה סוד הנ"ל של ש"ת אזבוג"ה שהוא יחוד לאה ורחל בשרשם העליון ביותר, וממילא נמשכים הרחמים לעורר טוב על ישראל, ולהכין את הגאולה.

ובל זה הוא סוד המעקה שהוא גימ' **סעפ"ה** שממשיכים השמירה של מב"ד בסוד יחוד דלאה העושה שמירה ליחוד דרחל כנ"ל, כדי שלא יפול הנופל ממנו, ואף שאי אפשר לעשות כראוי היחוד עם לאה כי הוא תלוי בתשובה גדולה ועל זה יש בחי' דינא קשיא, מ"מ בזכות הצדיק אמת שהוא דבוק לעולם ביחוד הגמור של בחי' רדל"א אשר שם הוא יחוד הגמור של לאה ורחל בסוד **ש"ת אצבוג"ה** הנ"ל, עי"כ יכולים לעורר רחמים רבים בסוד למעני למעני ולהמשיך הכח לעשות היחוד עם לאה כראוי, דהיינו שיחיה סיוע גדול מלמעלה להתעורר בתשובה שלמה אף שאין אנו ראויים לזה מצד מעשינו, ועי"כ תחיה הכנה ליחוד השלם עם רחל, בסוד יחוד בועז ורות שהם בחי' זו"ן הגדולים שממשיכים אור הגאולה.

והנה בזמן שמתגלה קרן משיח בן דוד שהוא סוד בת שבע שהיא **א"ם שלמ"ה** שהוא גימ' **קרן בן דוד**, אז מתגלה סוד קרן במלוי **קר"ף רי"ש נו"ן** שהוא גימ' **תקש"ב** אונק, בסוד אודנין פקחין דהיינו שנעשה תיקון האזניים וממילא מתקבלים תפלות ישראל, ונעשה אוזן **קשב"ת**, ואז מתעורר סוד האור של דוד, ודוד יורה קשתו כנגד קלי' ישמעאל, **יור"ה** ה"ם כוסי **רי"ה**, שה"ם כוס של דוד המלך ע"ה שמחזיק רכ"א לוגין (יומא עו ע"א) בסוד **אר"ך** בסוד **אריך אנפין**, (כמבואר בכתבי מהר"א חבר ז"ל) והענין הוא דהקשת עצמו הוא סוד היסוד בחי' יוסף והכח להיות יורה בקשת בא מכח דוד, ועי"כ חיבור שניהם יכול להלחם עם קלי' ישמעאל הנקרא 'רובה קשת', ורובה חסר הוא אותיות **רה"ב** שה"ם קלי' ישמעאל (עי' זוהר ח"ג קצ"ב) בסוד (תהלים קי, ו) 'מחץ ראש על ארץ **רב"ה**' אותיות **רה"ב**, וכיון שישמעאל על ידי סוד גוג וארמילוס קיבל הכח לחבר האוון והפה בסוד בינה בחי' **אח"פ**, והענינים בסוד חכמה שהם בסוד עולם העקודים והנקודים, לפיכך צריך הצדיק לעורר כנגדו סוד רוב"ה קשת דקדושה שהוא החיבור דיוסף ודוד וה"ם **קשתיא"ל** שה"ם הקשת המתחבר עם שם **א"ל** של העולם העליון ביותר שהוא עולם המלבוש בסוד **א"ל דא"ל ב"ם** שהוא בראש עולם המלבוש שהוא שורש רדל"א העליון ביותר, וכללות עולם המלבוש ה"ם הוי"ה דכ"ד עיינין כידוע, והצדיק על ידי שהוא אחוז בזה היחוד מעורר סוד **קשתיא"ל** ומכניע עי"כ את קלי' ישמעאל.

ועל ידי יחוד זה מבטל קלי' **תוק"ל** שהיא סוד ק"ן **ציפור** כנ"ל, דהיינו חולשת הנשמות הנפולות שהם בבחי' ק"ן **ציפור** בסוד כי יקרה קן **ציפור** וכו', שקלי' ישמעאל מחליש אותם הנשמות ומיקל להם את הקדושה של השכינה ומכניס בהם דמיונות שוא כאילו יש אור בקלי' גוג וארמילוס ח"ו, ועיקר הגאולה הוא לצאת מקן **ציפור** דהיינו שיתעוררו הנשמות הנפולות לשוב בתשובה, ויתחילו לתקן בחי' היסוד בסוד אתרא דגליל (עי' זוה"ק שמות ד' ע"ב) שהוא בחי' יסוד, ואז כל הקלי' של **כפד"א** שהיא צירוף **תוק"ל** בא"ת ב"ש שהוא כל ההתעוררות שיש לעניני כפירה שהוא קלי' **גאש"א** (בגימ' כופר), תתבטל לגמרי ויתחפך אותיות כפד"א ל**פד"א** דהיינו שהקב"ה מן המכה עצמה מתקן

רמיה (עי שמו"ר כ"ג ג') דהיינו שאותה השתוקקות עצמה של החיפוש אחר כחות נעלמים של הסט"א של כישוף וקסמים וכו' תתהפך להשתוקקות לנבואה ורוח"ק אמיתי דקדושה, בסוד התהפכות ס"מ לשם פא"ל שהוא שר קדוש והוא משמות ע"ב שהוא בסוד תיקון העינים שהוא אור הראיה השרשי בסוד שם ע"ב הכולל, ואז כל הפמליא של הסט"א יהיו נשחטים כגדיים ותיישים בסוד הסכין 'כי זבח ה' בבצרה וטבח גדול בארץ אדום' (ישעיה לז, ו), טב"ח גדול גימ' חיי"ם דהיינו שאצל ישראל יהיה סוד חיי"ם נתת לו בסוד דוד, וטבח גדול בארץ אדום ס"ת מלח"ק, חיי"ם גימ' ס"ח והם ס"ח טיפות של מי המרים המאחרים שיהיו על הסכין בעת שהקב"ה ישחוט הסט"א, ואז אפילו הנשמות הנפולות שבסוד קן ציפור יתגלה כחם בסוד אל תסתכל בקנקן (אבות ד, כ) דהיינו שפנימיות הק"ן ציפור שהם נשמות ישראל, והם ק"ן במלוי קו"ף נון גימ' 'בצ"ר' לך ומצאוך' וה"ם רב"ץ באר"י שהוא סוד אר"ה שהם רי"ו שמות של ע"ב, ויתגלה שכל הנשמות הנפולות הללו כל ענין ההשתוקקות שלהם היה באמת רק לסוד האור של רחל, אלא שקל"י ישמעאל בלבד אותם לחקל בכבוד השכינה רחל ולחשוב כאילו האור נמצא ח"ו אצל גוג ומגוג בסוד ותוק"ל כנ"ל. ועל ידי האור של ש"ת אובוג"ה שעל ידו יתבטל קל"י ותוק"ל אזי תתגלה פנימיותם שכל רצונם הוא רק לשכינה הקדושה, ויצא עי"כ אורו של משיח צדקינו הבא מהיכל ק"ן ציפור ויתגלה על ידי זה במהרה בימינו אמן *.

בבית המקדש כמבואר בעירובין, ואמנם בר"ה נצטוינו יום תרועה יהיה לכם, והיא מצות עשה בפני עצמה וכו' לעורר התשובה וכו', או להושיב כסאות למשפט, או להמליך ה' עלינו, יהיה איך שיהיה מצות עשה היא זו, ומשם כן אחר שתקענו מיושב ויצאנו י"ח אליבא דכל הספיקות, אנו עומדין להתפלל מוסף, ותוקעין בתפלה לא כסדר ראשון לחובת היום, שכבר יצא ידי חובתו, רק לשמחת מצוה כתוקע לשיר לקיים מ"ע של וביום שמחתכם ובמועדיכם כנ"ל. ולשמחה מה זו עושה, הלא אינו חג אסיף ולא קציר ולא נעשה לנו בו נס יציאת מצרים וענני כבוד וכדו', ואיננו רק שמחת מצוה שזכינו לקיים מצות עשה של יום תרועה יהיה לכם. נמצא שזהו רני פלט ממש, ונתערבב השטן, ר"ל, מערבבו לשלב ולערבו עם שם א"ל כנ"ל. וזהו מכון בלשון רש"י

* הוספה: כתב זקה"ק בדרשות חתם סופר לר"ה ד"ה אר"י למה תוקעין וכו' (ח"א דף ד' ע"ב) "דכתיב אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה, מרמז לנו דעיקר מיתוק השטן הוא בשם א"ל, כי שמו סמא"ל, ואם ישולב בשם א"ל כזה אסל"ם אזי הוא ממותק במידת החסד, ונהפך לאוהב וכו'. וזה נעשה ע"י שמחה בעבודת ה' ככתיב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ועבדת את אויביך, ונשמע ההיפך, כשתעבוד השי"ת בשמחה יעבדוך אויביך וכו'. וזהו הכוונה א"תה ס'תר ל"י מ'צר, היא ר"ת אסל"ם שהוא ס"ם משולב בשם א"ל. וע"י מה נעשה זה – ע"י רני פלט, וק"ל. והנה מצינו בקרא ביום שמחתכם ובמועדיכם ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם, והוא לשמחת מצות יום טוב שהוא נצטוינו לתקוע, ומצינו בש"ס שהיו שופרות

שרואה שמחבבין המצוה, ר"ל, שתוקעין לשיר ביום הזה, ש"מ שהוא משום חיבוב מצוה וק"ל".

והרי נתבאר דכאשר מהפך הצירוף דסמא"ל לאסל"ם, כיון שהוא שם א"ל כסדרן בשילוב באותיות ס"ל בסגולתו להכניע הקלי' דסמא"ל. ובפרט בתקיעות דמעומד, שכל עיקר ענינם אינו אלא מחמת שמחת המצוה, דכבר יצאנו ידי חובת התקיעות ע"י התקיעות דמיושב, וזה השם מסוגל דייקא בשעת השמחה, וסימנך רנ"י פלט, דשם זה מסוגל בשעת השמחה, ולכן כוונת זה בתקיעות דמעומד, מסוגל להכניע הס"ם.

אלא דלכאורה צ"ע בזה בתרתי, חדא דאיתא מרביה"ק בליקוטי מוהר"ן ח"א סימן רי"ג דישי להפסיק בין תיבת לי לתיבת מצר, ומדברי זקה"ק נראה דאין להפסיק ביניהם. ותו דשם זה הוא כהיום הזה בעוה"ר בין הקליפות, ואיך יתכן היות לקליפות אחיזה בשם קדוש.

וי"ל דיען שקליפת ישמעאל הוא הקליפה דקו ימין, ומתדמה לקדושה כקוף לבני אדם, לכן נמשך דאותיות הקלי' הנ"ל כמעט שהן דומות להאותיות דשם זה בקדושה, אלא שמ"מ יהיה

ניכר ההפרש שביניהם בבחינת הניקוד, דהטעמים ונקודות הם סוד הניגון, ועל ידם יהיה ניכר ההפרש, ולזה שם זה מסוגל דייקא ע"י השיר, דהיינו בבחינת הנקודות והטעמים שהם סוד הניגון, וכמבואר לעיל דסימנך רנ"י פלט – מלשון נגינה, ועל ידי אלו הנקודות יהיה ניכר ההפרש שביניהם. ולכן יתגלה שם זה בשעת שופר שהוא בחינת ניגון.

ומכאן דבשעת התקיעות מסוגל מאוד לכיון בשם זה עם ניקודו היוצא מן הפסוק הנ"ל, והיינו בניקוד פתח (א'תה), צירי (ס'תר), חיריק (ל'י), חיריק (מ'צר), אֶסְלֶם [אי נמי יכיון השם בניקוד פתח פתח חיריק חיריק, כמבואר בשרשי השמות אות ק' סימן כ"ב סעיף ב' (בהנמ"ח עמוד תצ"ב), אלא דלכאורה נראה דנפל שם טעות סופר]. ובזה יוכל לעורר שיר פשוט כפול משולש ומרובע שהוא בג"ר דעתיק, כמבואר לעיל באורך, ומתגלה בשעת תקיעות שופר דייקא, כמובא בליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן ח' דשופ"ר ר"ת שיר פשוט כפול משולש ומרובע, ובזה יוכל להכניע זו הקליפה בסוד השם קשתיא"ל דקדושה שבכחו יכנע הרובה קשת דסט"א, ויתגלה אלהותו ית"ש בתחתונים בב"א.

